

Dona i esport: quin tractament en fa la premsa a Catalunya?

[inicicentrareport]És cert que l'esport femení ha crescut molt durant els últims anys, però cal ser conscients que encara **queda molt camí per recórrer**.

Els mitjans de comunicació són un agent clau per veure la diferència i desigualtat de gènere en el món de l'esport, però també ho són per a la visibilització de l'esport femení. La premsa influeix en els nostres pensaments i accions, **i reproduïx allò que interessa a les majories. Però quin tracte rep l'esport femení per part dels diaris catalans en l'actualitat?**

El nombre de llicències esportives femenines ha augmentat en els últims deu anys i cada cop és més freqüent veure noies practicant esports com el futbol, l'esport per excel·lència entre els homes i que sempre ha estat molt masculinitzat. És curiós veure com el futbol, tot i no ser l'esport per excel·lència entre les dones, sí que ho és en la premsa, i és que, la majoria de notícies relacionades amb esport femení són sobre futbol.

Són molt poques les esportistes femenines que poden viure de l'esport i moltes acaben retirant-se per les dificultats que comporta tenir una feina i competir al màxim nivell. A més, encara hi ha molts presidents i països que no aposten per l'esport femení pels interessos econòmics, ja que desgraciadament, l'esport femení no aporta ingressos. De fet, moltes esportistes afirmen no seguir les notícies esportives perquè no se senten identificades amb el contingut que ofereixen. Potser aquest és el motiu pel qual els mitjans no reproduïxen esport femení.

Al final tot acaba sent una roda, **les esportistes decideixen no seguir els mitjans perquè no estan d'acord amb el contingut que se'ls hi ofereix**, i els mitjans el que volen és vendre. Reproduïxen el que interessa al seu públic, i com que són molt poques les dones que participen com a públic, no ofereixen contingut per a elles. És important que hi hagi referents femenins per tal que els nens i les nenes sàpiguen que l'esport també és cosa de noies i que algun dia, amb esforç i treball, poden acabar dedicant-se i viure de l'esport.

El **tracte que rep l'esport femení** està molt lluny del que rep l'esport masculí. La majoria de notícies relacionades amb esportistes femenines són concises i precises, i se situen a les últimes pàgines dels mitjans o en seccions exclusives per a elles, mentre que les relacionades amb esport masculí són llargues i detallades.

L'**home** també és el protagonista en les portades i titulars dels diaris. Només es salva el suport fotogràfic, ja que moltes de les notícies sobre esport femení van acompanyades d'una o més fotografies.

S'acostuma a diferenciar "l'esport" de "l'esport femení", recolzant la idea que l'esport és aquell practicat per l'home i subordinant el practicat per la dona, donant-li un altre nom. Moltes vegades, per parlar d'un esportista masculí s'utilitzen adjectius com "fort", "valent" o "ràpid", mentre que s'utilitzen adjectius despectius i relacionats amb el físic per les esportistes femenines. Però també és veritat que actualment aquests adjectius tan masculistes i sexistes no se'n troben tant en la premsa escrita, almenys pel que fa als diaris catalans actuals. Tanmateix, encara existeixen comentaris sexistes i masculistes en retransmissions de partits femenins per part de periodistes i comentaristes.

Actualment, existeixen campanyes amb l'objectiu de promoure la visibilització de l'esport femení i posicionar-lo com un contingut d'interès capaç d'atreure grans audiències, com és la campanya **#ThoEstàsPerdent**. Són un pas per avançar cap a la igualtat i acabar amb els estereotips socials.

Però és feina de tots i totes trencar amb els prejudicis i les ideologies sexistes que conviuen entre la societat.

[ficentrareport]